License No. 371. Dated 10-10-37.

വൈദ്യസാരഥി.

വാല്യം 12 } 1123 ധനു. { ലക്കം 9.

EDITOR:- N. S. MOOSS, (VAYASKARA)

വാർഷികവരിസംഖ്യ രൂ. ൩. ഒററപ്രതിക്ക് അണ 4.

വൈദ്യസാരഥി.

കേരളത്തിലെ

ഏക സംസ്കൃത മലയാള വൈദ്യമാസിക

വാല്യം 12. } 1123 ധനു. { ലക്കം 9.

മംഗളം.

—*—

രിപോർജയേ സാരഥിവന്മഹീപതേഃ
സഹായതാം വൈദ്യഗണസ്യ രുഗ്ജയേ
പ്രപദ്യമാനേയമതീവ മാസികാ
സദാ പരം ശുംഭതു വൈദ്യസാരഥിഃ

വൈദ്യൻ, പി. രാമൻമേനോൻ.

അനാചാരങ്ങൾ

(പി. പി. എൻ. പട്ടാമ്പി)

പുരാതനകാലംമുതല്ക്ക് നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന പലേ ആചാരങ്ങളേയും പരിഷ്കൃതാശയരായമനുഷ്യർ അനാചാരങ്ങളാണെന്ന ബോധംകൊണ്ട് ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ മനുഷ്യരുടെ ഈ ബോധം പലസംഗതികളിലും ചില മിത്ഥ്യാബോധങ്ങൾമൂലം ഉണ്ടായതും അതുകാരണം ശരീരത്തിന്ന് ദോഷകരമായിഭവിക്കുന്നതുമാണ്. ഇന്ന് മനുഷ്യർ അനാചാരങ്ങളായി ഗണിക്കുന്നതായ ചില സദാചാരങ്ങളെ

കുറിച്ചു് അവ മനുഷ്യശരീരത്തിൻെറ സ്ഥിതിക്കു് എത്രത്തോളം ആവശ്യമുള്ളവയാണു് എന്നും, നമുക്കു് ഒന്നുവിശകലനം ചെയ്തുനോക്കാം.

പൂർവ്വികന്മാർ ചെയ്തിരുന്നതെല്ലാം ശരിയായവയാണെന്നു് കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടല്ല ഞാൻ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നതു്. പണ്ടു നടന്നിരുന്ന ചില ആചാരങ്ങളേയും, മനുഷ്യശരീരത്തെയും തമ്മിൽ ബന്ധിച്ചു നോക്കിയാൽ ഈ ബോധം ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടാവുന്നതാണു്. അങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ ഈ വാസ്തവം—ഇന്നു നാം അനാചാരങ്ങളെന്ന നിലക്കു് ഉപേക്ഷിച്ചപലതും സദാചാരങ്ങൾ തന്നെയാണെന്നു്—നമുക്കു് ബോദ്ധ്യം വരുന്നതാണു്.

ശരീരരക്ഷക്കാവശ്യമായ പ്രവൃത്തികളെ മതത്തോടുകൂട്ടിയിണക്കിയതു് അതിൻെറ നിർവ്വിഘ്നമായ നടത്തിപ്പിന്നു് പൂർവ്വികന്മാർ കണ്ട ഒരു സൂത്രമാണു്. 'നിങ്ങൾ ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് നല്ലതാണു്' എന്നു് നാം മറെറാരുവനെ ഉപദേശിക്കുക. അയാൾ അതിനെ അനുസരിക്കുവാൻ നോക്കിയെന്നുവരാം. പക്ഷെ വല്ല നിസ്സാരവിഘ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ ആ പ്രവൃത്തി മാററിവെക്കുവാനോ, ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തന്നെയോ അയാൾ മടിക്കുന്നതല്ല. പക്ഷെ അതേപ്രവൃത്തിതന്നെ പരലോകസുഖത്തിനും ഈശ്വരപ്രസാദത്തിനും വേണ്ടി ചെയ്യുന്നതാണെന്നും, ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഈശ്വരകോപംമൂലം നമുക്കു് നരകിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുമാണു് നാം ഉപദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അയാൾ അതു തികച്ചും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായിരിക്കും. ചെയ്യാതിരുന്നാലുള്ള ഭവിഷ്യൽ ഫലങ്ങളെ വിപുലീകരിച്ചു് കാണിക്കുന്നതു് ആ പ്രവൃത്തിയുടെ നിർവിഘ്നമായ നടത്തിപ്പിന്നു് ആവശ്യമാണെന്നു് വിചാരിച്ചാണു് ഈ വക ആചാരങ്ങൾ മതത്തോടുബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഒരു ആചാരത്തിൻെറ മതപ്രകാരമുള്ള ഫലം അതു് ആചരിച്ചാൽ നമുക്കു് കിട്ടുന്നതല്ലെന്നു് വിചാരിച്ചു് അതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു് തെററാണു്. അതിന്നു് വേറെ വല്ല

ഫലങ്ങളും ഉണ്ടോ എന്ന് സൂക്ഷ്മമായി ചിന്തിച്ചശേഷം മാത്രമേ അവയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. ഇനി ഇപ്രകാരമുള്ള ചില ആചാരങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിക്കാം.

ശൌചം:- ഇന്ന് മിക്കജനങ്ങളും വേണ്ടെന്നുവെച്ച ഒരു ആചാരമാണ് ഇത്. മലശോധനക്കുശേഷം ഇന്നും ജനങ്ങൾ ശൌചം ആചരിക്കുന്നുണ്ടാവും. എന്നാൽ മൂത്രശോധനക്കുശേഷം മിക്കവാറും ജനങ്ങൾ ഇതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂത്രമെന്നനിലക്ക് പുറത്തു പോകുന്നത് ഭക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്ത ഭാഗവും, ശരീരാന്തർഭാഗത്തുള്ള അഴുക്കുമാണല്ലോ. അതു പുറത്തേക്കുകളയുമ്പോൾ മൂത്രദ്വാരത്തിന്റെ പുറത്തെല്ലാം ആവുന്നതാണ്. അതിനെ കഴുകിക്കളയേണ്ടതു് ആരോഗ്യത്തിനു് അത്യാവശ്യമാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം അതു് അവിടെയിരുന്നു് ദുഷിച്ച് ത്വക്ക് സംബന്ധമായും ലിംഗസംബന്ധമായും ഉള്ള പലേസുഖക്കേടുകൾക്കും കാരണമാകുന്നതാണ്. ഈ ആപത്തിനെ തടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ശോധനകഴിഞ്ഞാൽ ശൌചം ചെയ്യണമെന്നുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. അതുചെയ്യാതിരുന്നാൽ പാപമുണ്ടെന്നു പൂർവീകന്മാർ പറയുന്നതു നാം ആ ഭയം കൊണ്ടെങ്കിലും അതിനെ നിർവിഘ്നം നടത്തിയാലായല്ലോ എന്നു് വിചാരിച്ചാണ്. അതിനാൽ മതപരമായ ഫലങ്ങൾ, ആചാര്യന്മാർ പറഞ്ഞഫലങ്ങൾ, അതുകൊണ്ട് ഉണ്ടാവില്ലെന്നു് കണ്ട് നാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു് തെററാണ്.

എച്ചിൽ:- എച്ചിലിൽക്കൂടെ—തുപ്പൽ മുതലായവ—രോഗങ്ങൾ വളരെ വേഗം പരക്കുമെന്നു് എല്ലാവൈദ്യശാസ്ത്രങ്ങളും ഉൽഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അതു് ആലോചിക്കാതെയാണു് ഇന്നു് മിക്കവാറും ജനങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു്. ഒരാളുടെ എച്ചിൽപാത്രത്തിൽ വെച്ചോ—മോന്തിയതും ഊൺകഴിച്ചതുമായ പാത്രങ്ങൾ—സ്ഥലത്തുവെച്ചോ ഭക്ഷണംകഴിക്കരുതെന്നു് മതം നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇതിനു് മതസംബന്ധമായി യാതൊരു വിലയുമില്ലെന്നു വിചാരിച്ച് മനുഷ്യർ അതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആരോഗ്യത്തിനു് അതു് എത്രത്തോളം ആവശ്യമാണെന്നു് ആലോചിക്കുന്നതായാൽ പിന്നെ നാം മോന്തിക്കുടിക്കുവാനോമററാ ഒരുങ്ങുന്നതല്ല.

വിസർജ്ജനം:- ശരീരത്തിൽനിന്ന് പുറത്തേക്കു കളയുന്ന സാധനങ്ങൾ വീഴുന്നദിക്കുകൾ പ്രത്യേകം നിശ്ചയിക്കുകയും അവിടെ ചവിട്ടുകയോമറ്റൊ ചെയ്താൽ ദേഹശുദ്ധിവരുത്തുകയും വേണമെന്നതു് പുരാതനജനങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ച നിയമമാണു്. പക്ഷെ ഇന്നു് ഈ നിയമം വളരെ ദുർല്ലഭമായേ ജനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നുള്ളു. ഇന്നും മൂത്രം വിസർജ്ജിക്കുന്നതിനോ, തുപ്പുന്നതിനോ പ്രത്യേകം സ്ഥലം നിശ്ചയിച്ച് ആ സ്ഥലത്തു് ചവിട്ടാതിരിക്കുക, മുതലായ യാതൊരു നിയമങ്ങളും മിക്കവരും അനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ല. ഇതു പകർച്ചവ്യാധികളും മററും പകരുവാൻ എത്രത്തോളം സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് അവർ ആലോചിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്.

കുടിക്കുവാനുള്ള വെള്ളത്തിൽ തുടങ്ങിയിട്ടില്ലെങ്കിലും കുളിക്കുവാനുള്ള വെള്ളത്തിൽ, കുളത്തിൽ, തുപ്പുവാനോ, മൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുവാനോ ഇന്നു് പലൎക്കും സങ്കോചമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ആ വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചാൽ ദേഹം ശുദ്ധിയാകുന്നതിനു പകരം അശുദ്ധിയാവുകായാണു് ചെയ്യുക എന്നതിനു് സംശയമില്ല.

മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികൾ ബാഹ്യദൃഷ്ടിക്കു് വളരെ നിസ്സാരങ്ങളായിരിക്കാം. പക്ഷെ ശരീരത്തിൻെറയും മനസ്സിൻെറയും ആരോഗ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവ വളരെ പ്രധാനങ്ങളാണു്. നിത്യജീവിതത്തിൽ നാം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട പലേ കമ്മങ്ങളും ഇന്നു് അനാചാരങ്ങളായിത്തീർന്നു് മകൺമറഞ്ഞിരിക്കുകയാണു്. പക്ഷെ അവയുടെഉദ്ദേശത്തെ ശരിയായി, ശാസ്ത്രീയമായി ചിന്തിച്ച് ആവശ്യമുള്ളവയെ വീണ്ടും നമ്മുടെ ജീവിതചര്യയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ വൈകിയിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയരുടെ ശരാശരിആയുസ്സു മററുള്ളവരെഅപേക്ഷിച്ചു ഇന്നും വളരെ താണനിലയിൽ നില്ക്കുന്നതേയുള്ളു. അതിനാൽ മിത്ഥ്യാഭ്രമങ്ങൾക്കു അടിമപ്പെട്ടു പഴയതെല്ലാം ത്യാജ്യങ്ങളാണെന്നു വിചാരിക്കാതെ നല്ലവ അതിൽ നിന്നും സ്വീകരിക്കുവാൻ നാം മടിക്കരുതു്.

അസ്ഥിസ്രാവം.

(എസ്സ്. രാമകൃഷ്ണവാര്യർ,
വൈദ്യകലാനിധി & വിഷവൈദ്യവിശാരദ്, തൊടുപുഴ.)

പുതിയ രോഗങ്ങൾക്ക് വ്യാധിവിപരീതചികിത്സ എങ്ങനെ സാധിക്കും എന്നു നോക്കാമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണല്ലൊ കഴിഞ്ഞ ലേഖനം ഉപസംഹരിച്ചതു്. എന്നാൽ ആ വിഷയത്തിലേക്കു് കടക്കുന്നതിനു മുൻപു് അല്പം ചില സംഗതികൾ പ്രസ്താവിക്കുവാനുണ്ടു്:

മി. മേനവനു് എൻെറ വാദമുഖങ്ങളിൽ ഒന്നിനേയെങ്കിലും ഖണ്ഡിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു് വൈദ്യസാരഥി വായനക്കാർക്കു് ഇതിനിടയിൽ മനസ്സിലായി കാണുമെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു. എഴുതുമ്പോഴോ അച്ചടിക്കുമ്പോഴോ വന്നിട്ടുള്ള ചില അക്ഷരപ്പിശകുകളെ എടുത്തു് വിമർശനം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ രീതി. ലേഖകനെ വിഷയമാക്കാതെ ലേഖനത്തെ വിഷയമാക്കിയുള്ള വാദപ്രതിവാദവും അദ്ദേഹത്തിനു വശമില്ല എന്നു് തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. "ഉന്മാദം" "ബുദ്ധിഹീനത" "ഉന്മത്തപ്രലാപം" "പാമരത്വം" ഇങ്ങനെ കുറെ വാക്കുകളിലാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രയോഗചാതുര്യം നിലകൊള്ളുന്നതു്. ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞതു തന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും പറയുന്നതും സാധാരണമാണു്. ഉദാഹരണമായി പാണ്ഡുരോഗം കഫപ്രധാനമാണെന്നു് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതായി രണ്ടോ, മൂന്നോ, പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാഷയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ അതു് അപസ്മാരം കൊണ്ടാണെന്നു് നമുക്കു് മനസ്സിലാക്കാം. ആവശ്യമില്ലാത്ത സംഗതികളിലേക്കു കടന്നു് പലതും പറയുകയെന്നുള്ളതും സാധാരണമാണെന്നു് അസ്ഥിസ്രാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ലേഖനപരമ്പരതന്നെ സാക്ഷ്യം

വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടൊക്കെ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ വിജയം പ്രാപിച്ചതായി പണ്ഡിതന്മാരാരും കരുതുമെന്നു് ധരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മി. മേനവൻ പറയുന്ന അബദ്ധങ്ങളേയും അനാവശ്യങ്ങളേയും സ്വീകരിക്കുവാൻ ആരും തയാറുമില്ല. എന്നാൽ സുബദ്ധങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയാറുമാണു്. എന്റെ ലേഖനങ്ങൾ വായിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു് "അജ്ഞഃസുഖമാരാദ്ധ്യഃ" എന്ന പദ്യം ഓർമ്മയിൽ വന്നു എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ എനിക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ ആ ശ്ലോകത്തിന്റെ തന്നെ ഉത്തരാർദ്ധം പെട്ടെന്നു ഓർമ്മയിൽ വരാറുണ്ടു്. "വിഭൂഷണം മൌനമപണ്ഡിതാനാം" എന്നുള്ള ആപ്തവാക്യം മുദ്രാവാക്യമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ആളാണെങ്കിൽ അതനുസരിച്ചു് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതല്ലെ നല്ലതു്. "പിത്തം ശീതമാണെല്ലൊ" എന്നും മററുമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്ന മി. മേനവനാണു് ബാക്കിയുള്ളവരെ പരിഹസിക്കുന്നതു്. ഉഷ്ണമായ പിത്തം ശീതമാണെന്നു് പറയുന്ന അദ്ദേഹത്തോടു് ഇനി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടാവശ്യമില്ല.

സമ്പ്രാപ്തിയെ നശിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു് ചികിത്സകൊണ്ടു് സാധിക്കുന്നതെന്നും അതിനു് ഹേതുവിപരീതാദി എല്ലാ ചികിത്സകളും വേണ്ടിവരുമെന്നും ഇതിനു മുൻപു് ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അപ്പോൾ ഹേതുവിപരീത ചികിത്സകൊണ്ടു് ശമിക്കാത്ത ഒരു രോഗത്തിൽ സമ്പ്രാപ്തിയെ വേണ്ടും വണ്ണം മനസ്സിലാക്കി വ്യാധിവിപരീതമായ ഔഷധങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കണം. അതായതു് വേറൊരു വിധം പറഞ്ഞാൽ ദോഷങ്ങൾ കോപിച്ചു് ഏതു രൂപത്തിൽ ഏതു് ആശയത്തെ അല്ലെങ്കിൽ അവയവത്തെ ആശ്രയിച്ചു ഏതുതരം വികാരങ്ങളെ ചെയ്യുന്നുവെന്നു് മനസ്സിലാക്കി ആ വ്യാധിയെ —പേരു് എന്തുമായിക്കൊള്ളട്ടെ—ശമിപ്പിക്കത്തക്ക ചികിത്സ ചെയ്യണമെന്നർത്ഥം.

ഔഷധങ്ങളുടെ ദോഷകോപശമനത്വാദി ഗുണങ്ങളും ബൃംഹണീയ ജീവനീയാദി ധൎമ്മങ്ങളും ഓരോ ആശയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പ്രവൎത്തിപ്പിക്കുവാനുള്ള കഴിവുകളും നമുക്കു ആചാൎയ്യന്മാർ കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെ പറയാത്തവയെപ്പററി ഗവേഷണം ചെയ്തു് അറിയേണ്ടതും ആവശ്യമാണു്. അങ്ങിനെ ഔഷധങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഏതു വ്യാധിയാണോ ചികിത്സിക്കേണ്ടതു് അതിനു പററിയ ഔഷധങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു് യോഗങ്ങളാക്കിയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒററ ഒററയായോ പ്രയോഗിച്ചു് വ്യാധിയെ ശമിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം. അപ്രകാരം വ്യാധിവിപരീതചികിത്സ പറയാത്തിടത്തും സാദ്ധ്യമായിത്തീരുന്നു. ഈവിധമല്ലെങ്കിൽ ആൎഷഗ്രന്ഥങ്ങളിലില്ലാത്തഎത്രയെത്ര യോഗങ്ങളും ചികിത്സാരീതികളും എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി? പൂൎവ്വാചാൎയ്യന്മാർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ശരിക്കു ധരിച്ചു് വേണ്ടുംവിധം ശാസ്ത്രത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതിൻെറ ഫലമായി എത്രയോ ഔഷധയോഗങ്ങൾ നമുക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു് ആലോചിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ കസ്തൂൎയ്യാദിഗുളികയും, കൊട്ടംചുക്കാദി ബലാഗുളൂച്യാദി മുതലായ തൈലയോഗങ്ങളും എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി. ഋഷിപ്രോക്തങ്ങളല്ല എന്നു പറഞ്ഞു് തള്ളിക്കളയുവാൻ കേരളീയവൈദ്യന്മാൎക്കു് ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ആയുർവേദത്തിനു മറെറങ്ങുമുള്ളതിനേക്കാൾ കേരളത്തിൽ പ്രാധാന്യമുള്ളതും. "ഇമൈശ്ചകല്പൈഃ" എന്നുള്ള പ്രയോഗം ഇഷ്ടപ്പെട്ടകില്ലെങ്കിലും ബലാഗുളൂച്യാദിതൈലത്തെ ആരും ഉപേക്ഷിക്കാറില്ല. അഷ്ടാംഗഹൃദയം, സംഗ്രഹം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ ബാക്കി ഒരു ഗ്രന്ഥവും എല്ലാവിധനിയമങ്ങളേയും അനുസരിച്ചു് എഴുതിയിട്ടുള്ളതും എല്ലാ തന്ത്രഗുണങ്ങളോടും കൂടിയതല്ലെന്നും നമുക്കറിയാം. ഈ കാൎയ്യം സംഗ്രഹത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്.

"തേ൪ത്ഥപ്രത്യായനപരാ
വചനേ യച്ച നാദൃതാഃ" (സംഗ്രഹം)

എന്നാണു് പൂൎവ്വതന്ത്രകാരന്മാരേപ്പററി സംഗ്രഹകാരൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഈ വിധം പല ദോഷങ്ങളുമുള്ളതുകളാണെങ്കിലും അവകളിലുള്ള കാൎയ്യഭാഗങ്ങൾ ആരെങ്കിലും വിസ്മരിക്കാറുണ്ടോ. അതുപോലെ ചികിത്സാക്രമം തുടങ്ങിയുള്ള കേരളീയഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വികലങ്ങളായ പല പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവയിലുള്ള കാൎയ്യഭാഗങ്ങളെ ബോധമുള്ള വൈദ്യന്മാരാരും തള്ളിക്കളയുമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. പണ്ഡിതന്മാർ അവഹേളിക്കുമെന്നും എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല.

പിന്നെ ശീതപിത്തം കോഠമാണെന്നും ഫിരംഗം ഉപദംശമാണെന്നും അമ്ലപിത്തം അജീൎണ്ണമാണെന്നും മററും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലുള്ള അജ്ഞതകൊണ്ടാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ചില രോഗങ്ങൾ തമ്മിൽ അല്പാല്പം ലക്ഷണസാധൎമ്മ്യം കാണുന്നുവെന്നുവച്ചു് അവകൾ ഒന്നാണെന്നു് വൈദ്യപണ്ഡിതന്മാർ ആരും പറയുകയില്ല. "ഖണ്ഡക്രുശ്മാണ്ഡ"ത്തെപററി എഴുതിയിരിക്കുന്നതുമാത്രം മതി മി. മേനവനു് ചികിത്സാപരിചയം അല്പംപോലും ഇല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ. അമ്ലപിത്തരോഗം വാതാനുബന്ധം, കഫാനുബന്ധം, വാതകഫാനുബന്ധം ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രകാരം ഉണ്ടാകുമെന്നും അതിൽ വാതാനുബന്ധത്തോടുകൂടിയതിൽ വമനവിരേചനാദികൾചെയ്തു് ദോഷശുദ്ധിവരുത്തി അഗ്നിബലത്തേയും ക്രമപ്പെടുത്തിയശേഷം സ്ഥിരശമനത്തിനുവേണ്ടി "ഖണ്ഡക്രുശ്മാണ്ഡലേഹം" മുതലായവ വൈദ്യന്മാർ സേവിപ്പിക്കാറും ഫലം കാണാറും ഉണ്ടെന്നുള്ളകാൎയ്യം മി. മേനവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരിക്കാം. ഇതു് ചികിത്സാക്രമത്തിൽ മാത്രമല്ല മററു പല വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിധിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും ധരിച്ചിട്ടില്ലായിരിക്കാം. അതിനു് ബാക്കിയുള്ളവർ കുററക്കാരല്ലല്ലോ.

ആസിഡ് മുതലായ അമ്ലദ്രവ്യസംയോഗത്താലൊ അഗ്നിസംയോഗത്താലോ അസ്ഥിയിലെ സൗമ്യാംശം നശിക്കുമെന്ന് ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നതു് പുറത്തുകിടക്കുന്ന അസ്ഥിയിലാണെങ്കിൽ സാദ്ധ്യമാണെന്നും അകത്തുള്ള അസ്ഥിയിൽ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും എന്തെന്നാൽ ആസിഡ് മുതലായവയെ അകത്തുകടത്തിവിടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ശരീരകാര്യ്യങ്ങളേപ്പറ്റിയും ദ്രവ്യങ്ങളേപ്പറ്റിയും യാതൊരറിവും ഇല്ലെന്നു തെളിയുന്നു. ഉദാഹരണമായി വിറക്, ഈറൻ മുണ്ട് ഇവകളുടെ സംഗതി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും സയൻസിൻെറ പ്രാഥമികതത്വങ്ങൾപോലും മി. മേനവനു് അറിവില്ലെന്നും വരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ അജ്ഞനായ അദ്ദേഹത്തോടു് അക്കാര്യ്യത്തെപ്പററി വാദിക്കണമെന്നു് ഞാൻ ആശിക്കുന്നില്ല. സയൻസിനേപ്പററി എന്തെങ്കിലും അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഈ സംശയം ചോദിക്കുകയില്ലായിരുന്നുവെന്നു് എനിക്കറിയാം. നാം കഴിക്കുന്ന ആഹാരസാധനങ്ങളിൽ പലതിലും ആസിഡിൻെറ അംശം ഉണ്ടെന്നും ദഹനകാര്യ്യത്തിൽതന്നെ ആസിഡ് ഒരു പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിനു അറിവില്ലായിരിക്കാം. ആമാശയത്തിൽവച്ചു നടക്കുന്ന ദഹനത്തെ സഹായിക്കുന്ന ആമാശയരസത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാനഘടകം Hydrochloric acid എന്നു് ഇംഗ്ലീഷിലും "സൈന്ധവാമ്ലം" എന്നും മററും മലയാളത്തിലും പറയുന്ന ആസിഡാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കിയാൽകൊള്ളാം. ഈ ആസിഡിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ആഹാരങ്ങൾകൊണ്ടു് അതു വർദ്ധിക്കുകയും പല രോഗങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അക്കൂട്ടത്തിൽ രസവിദാഹവും ഉണ്ടാകാം. ആ അവസരത്തിൽ അസ്ഥിസ്രാവത്തെ ജനിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു സമ്പ്രാപ്തിയിലേക്കാണു് ശരീരത്തിൽ ആനുകൂല്യാവസ്ഥ ഉണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ സ്രാവം ഉണ്ടാകുകയും ഇതരധാതുക്കളോ

ടൊപ്പം അസ്ഥിയുടെ സുപ്രധാനഘടകമായ കാത്സ്യം എന്ന പദാൎത്ഥംകൂടി സ്രവിക്കുവാനിടയാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ കാലക്രമത്തിൽ മററു ധാതുക്കൾക്കെന്നപോലെ അസ്ഥിക്കും ക്ഷീണം തട്ടുന്നു.

ഇനി അസ്ഥിസ്രാവം രണ്ടുവിധം ഉണ്ടോ എന്നു് മി: മേനവൻ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനു സമാധാനം ഉണ്ടു് എന്നാണു്. അവകളേപ്പററി വിവരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം.

സ്പ്രൂ (Sprue)

(എസ്സ്. രാമകൃഷ്ണവാൎയ്യർ,
വൈദ്യകലാനിധി & വിഷവൈദ്യവിശാരദു്, തൊടുപുഴ.)

ഈ രോഗത്തെ ശ്രീ. ഗണനാഥസേനൻ സിദ്ധാന്തനിദാനം രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ "രാജഗ്രഹണി" എന്ന പേരിൽ ഗ്രഹണ്യധികാരത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് ഇപ്രകാരമാണു്.

"സ്നിഗ്ദ്ധം സ്ഫീതം ഭൂരിശുക്ലം പുരീഷം
പ്രാതഃപ്രാതൎവ്വാരിവദ്വാ കദാചിൽ
ജിഹ്വാ ശ്ലക്ഷ്ണാ സക്ഷതാ പാണ്ഡുവൎണ്ണാ
ലിംഗാനിസ്യു രാജപൂൎവ്വഗ്രഹണ്യാഃ
ധാന്യോദ്ഭൂതം നോപഭേതേഽസ്യ ചാന്നം
ഫലം ദുഗ്ദ്ധം പ്രാജ്യമേവോപഭേതേ
തക്രം മാംസം പച്യതെ പ്രായശശ്ച
രാജന്യാം രോഗോ ദുൎഗ്രഹോഽയം സുഘോരഃ"

ഈ ഭാഗത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനംകൂടി ചേൎക്കാം:—

സ്നിഗ്ദ്ധം, അപിച സ്നേഹബഹുളം സ്ഫീതം അന്തഃഫേനബഹുലത്വാൽ സാന്ദ്രമപി വാതാദ്ധ്മാതമിവ. ശുക്ലം, സ്വാഭാവികയാകൃതപിത്തക്ഷരണസ്യാഭാവാദല്പത്വാദ്വാ. പ്രാതഃപ്രാതരിതിപ്രായികം, കദാചിദപരാഹ്നേഽപി. വാരിവദിത്യപി കശ്ചിദേവ. ജിഹ്വായാശ്ലക്ഷ്ണാ ചിക്കണാ, സ്വാദാങ്കുരാണാം വിരളത്വാൽ കാചവൽ മസൃണേതി ഫലിതാൎത്ഥഃ. സക്ഷതേതി ച വിശിഷ്ടലിംഗം, പ്രായശോ മുഖജിഹ്വാക്ഷതാനാം ദൎശനാൽ. പാണ്ഡുവൎണ്ണാ ശ്വേതാഭാ, ക്രമശോ രക്താല്പത്വഹേതോഃ രാജപൂൎവ്വാ ഗ്രഹണീതി രാജഗ്രഹണീ. രാജ്ഞാം രാജതുല്യാനാം ചായം ഭൂമ്നാ ഭവതീതി തഥാ സംജ്ഞാ. വസ്തുതസ്തു ഭൂയിഷ്ഠസ്നേഹമധുരാഹാരാദേവ രോഗോഽയം കഫപിത്തോൽബണഃ സംഭവതി ധനിനാമേവ, ന ദരിദ്രാണാം പ്രായഃ—ഇത്യഭിപ്രായഃ ധാന്യപദേന ചേഹ ശൂകധാന്യം യവതണ്ഡുലാദി, ശമീധാന്യം മുദ്ഗമസൂരാദി ചേത്യുഭയമപി ഗ്രഹണീയം. അസ്യ രോഗിണഃ നോപശേതേ, ന സമ്യക് ജീൎയ്യതേ. തതശ്ചാതീസാരാദിം ജനയതി. തഥാപി ഫലം, ദുഗ്ദ്ധം ച പ്രാജ്യം പ്രചുരമേവ ജീൎയ്യതെ, തക്രം മാംസഞ്ച പ്രായശഃ—ഇതി വൈചിത്ര്യം. രാജ്ഞാമിത്യുപലക്ഷണം, യാവൽ രാജതുല്യാനാമപി-ഇത്യഭിപ്രായഃ. ദുൎഗ്രഹോ ദുൎവിജ്ഞേയഃ.

സ്പ്രൂ എന്ന രോഗത്തെപ്പററി ഗവേഷണം നടത്തുന്നവൎക്ക് ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ എന്നുദ്ദേശിച്ച് ഇത്രയും എഴുതിയതാണ്.

കൊതുക്.

(ഡൽഹിക്കാരനായ 'ഖ്വാസാ ഹസൻ നിസാമി' (ख्वासा हसन निसामी) എന്ന ഉർദു ലേഖകന്റെ 'മഛർ' (मछर) എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ പരിഭാഷ.)

(സാഹിത്യവിശാരദൻ കെ. പി. നായർ, ഏററുമാന്നൂർ.)

ഈ ഏററവും ചെറിയ പ്രാണി നമ്മെ വളരെയധികം ഉപദ്രവിക്കുന്നു. രാത്രിയിൽ ഉറക്കത്തിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നു. ഹിന്ദുക്കളെന്നോ, മുഹമ്മദീയരെന്നോ, ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നോ ഉള്ള ഭേദം ഈ ജന്തുവിനില്ല. ദിവസവും ഈ ജന്തുവിന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നും രക്ഷ നേടുന്നതിനു മനുഷ്യർ പരിശ്രമിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ കൊതുകിന്റെ "ജനറലിന്റെ" മുൻപിൽ ഇവയെല്ലാം അസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഏതുകൊണ്ടും മഹാനായ മനുഷ്യനു് ഈ നിസ്സാര കീടത്തെ തോല്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലയോ? ഗന്ധം വ്യാപിക്കുന്ന മാത്രയിൽ കൊതുകും ഓടിപ്പോകത്തക്കവണ്ണമുള്ള 'മസാലകൾ' നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും കൊതുക് അതിന്റെ ആക്രമണം അവസാനിപ്പിക്കുന്നില്ല. അയാൾ മൂളിപ്പാട്ടും പാടി അതാ! പിന്നെയും വരുന്നു. പരവശനായ മനുഷ്യൻ ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനായി നില്ക്കുന്നതു നോക്കുക.

ദരിദ്രൻമുതൽക്കു കുബേരൻവരെ, ചെറിയവൻ മുതൽ വലിയവൻവരെ, സ്ത്രീകൾ മുതൽ പുരുഷന്മാർവരെയുള്ള എല്ലാവരും ഇതിന്റെ ആക്രമണത്തിൽ പെടുന്നു. മനുഷ്യർ കൊതുകുകൾക്കെതിരായി 'എജിറേറഷൻ' നടത്തുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തി വരുന്നുണ്ട്. ഓരോ മനുഷ്യനും കൊതുകിൽ ഓരോ അപരാധം ചെലുത്തുന്നു. എന്നാൽ കൊതുകാകട്ടെ ഒട്ടും വകവെയ്ക്കുന്നില്ല പ്ലേഗ് പകരുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ പറയാൻ തുടങ്ങുന്നു. "ഇതിന്റെ കാരണം കൊതുകും,

വെള്ളം ആണെന്നു്. ഇവരെ കൊന്നൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇത്ര ഭയങ്കരമായ രോഗം ദൂരെപ്പോകുമെന്നു്." മലേറിയാ വരുന്നെങ്കിലും അവർ ഇതേ കാര്യം തന്നെ ജല്പിക്കുന്നു. ഈ അററം മുതൽ അങ്ങേ അററം വരെയുള്ള കറുത്തമനുഷ്യനും; ചുവന്ന മനുഷ്യനും, വെളുത്ത മനുഷ്യനും കൊതുകിനെ നശിപ്പിയ്ക്കുവിൻ, കൊതുകിനെ ചതയ്ക്കുവിൻ, എന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നു.

നമ്മുടെ കൊതുകും ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കി രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഡാക്ടർ സാറിൻെറ മുൻപിൽ വച്ചിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലീഷുപത്രത്തിലെ 'പായോനിയർ' വായിക്കുകയും അതിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതും, തന്നെക്കുറിച്ചു് ജല്പിച്ചിട്ടുള്ളതും ആയ ദൂഷ്പ്രസ്താവനകളുടെ മുകളിലിരുന്നു് ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെയോ അഥവാ ഡാക്ടർ സാറിന്റെ തന്നെയോ ദേഹത്തിൽനിന്നും ചൂഷണം ചെയ്തിട്ടുള്ള രക്തബിന്ദുക്കളെ വീഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. എന്നു തന്നെയല്ല ഗവോട്ടുകൂടി അയാൾ നമ്മളോടു് "സഹോദരാ! നിങ്ങൾക്കെന്നെ ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴികയില്ല" എന്നു പുലമ്പുന്നു

മനുഷ്യൻ പറയുന്നു:—കൊതുകു് വളരെ ദുഷിച്ച ഒരു ജീവി ആകുന്നു. മാലിന്യത്തിൽ അതു ജനിക്കുന്നു. മലീമസമായ തോടുകളിൽ ജീവിക്കുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല ഭീരുവായ അവൻ നാമുറങ്ങുമ്പോൾ നമ്മെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. സുബോധമില്ലാത്ത അവസരത്തിൽ എതിരിടുന്നതു സാമൎത്ഥ്യമല്ല. പിന്നെയോ? ഒന്നാം ക്ലാസിലെ ഒരു നീചത്വമാകുന്നു. അയാളുടെ ആകൃതിതന്നെ നോക്കുവിൻ. കറുത്ത ദേഹം, നീളം കൂടിയകാൽ വികൃതമായ മുഖം ഇവയോടുകൂടിയ ഈ ജന്തു മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഉൽകൃഷ്ടനായ ജീവിയോടു് ശത്രുത്വം കാണിക്കുന്നതു് എന്തു മൂഢത്വമാകുന്നു.

കൊതുകിൻെറ അഭിപ്രായം നോക്കുക.—'മാന്യരെ! നിങ്ങൾക്കു ധൈൎയ്യമുണ്ടെങ്കിൽ എതിരിടുവിൻ! രൂപഗുണാദികളൊന്നും നോക്കേണ്ടതില്ല. ഞാൻ ചെറിയവനും, വികൃത

ത്രൂപിയും കറുത്തവനും അസൂയാലുവും ആകട്ടെ. എന്നാൽ ഞാൻ ധൈര്യത്തോടെ നിങ്ങളോടെതിരിടുന്നു. നിങ്ങളെ ചക്രശ്വാസം വലിപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ബോധമില്ലാത്ത അവസരത്തിൽ ആക്രമണത്തിനു വരുന്നുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടാവും. എന്നാൽ അതു ശരിയല്ല. ഞാൻ ആദ്യമായി നിങ്ങളുടെ ചെവിക്കു സമീപം വന്നു മുന്നറിയിപ്പു തരുന്നു തയ്യാറായിക്കൊള്ളിൻ! ആക്രമണത്തിനു തയ്യാറായിക്കൊള്ളിൻ, എന്നു നിങ്ങൾ പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു എന്റെ കുററമാണോ? കറുത്തവനും വികൃതസ്വരൂപനും, മെലിഞ്ഞവനും ആയ എനിയ്ക്കോ, വെളുത്തവരും സമത്ഥരുമായ നിങ്ങൾക്കോ വിജയമുണ്ടാകുന്നതെന്നു ലോകം തന്നെ തീരുമാനിക്കട്ടെ.

ഞാൻ ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി നിങ്ങളറിയുന്നില്ല നിങ്ങളുടെ ഒരു സഹോദരനായ 'നമരൂദ്'' താൻ തന്നെയാണു ദൈവമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന അയാളോടു എതിരിടുവാൻ ആരും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആരാണു അയാളുടെ അഹങ്കാരം നശിപ്പിച്ചതു. ആരാണു അയാളെ നന്നാക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു കുതിച്ചതു? ആർ കാരണത്താൽ അയാളുടെ ദേവത്വം നിഷ്പ്രഭമായി. നിങ്ങൾക്കറിവില്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും മുസൽമാൻ സഹോദരനോടു ചോദിക്കുവിൻ. എൻെറ ഒരു കൊതുകു സഹോദരൻ തന്നെയാണു അവനെ നശിപ്പിച്ചതു.

നിങ്ങൾ എന്നെ ശത്രുവായി ഗണിക്കുന്നുവോ? വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശത്രുവല്ല. നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ രാത്രിയിൽ ഉണന്നിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഭേൎത് സഹോദരനോടു ചോദിക്കുവിൻ. അയാൾ എന്നെപ്പററി എന്തു പറയുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുവിൻ.

ഇന്നലെ ഒരു ഭഗവൽഭക്തൻ തൻെറ ശിഷ്യനോടു കൊതുകിൻെറ ജീവിതം എനിക്കു വളരെ പ്രിയകരമാണെന്നു പറഞ്ഞു. പരവശനായഅവൻ പകൽമുഴുവൻഏകാകിയായി

താമസിക്കുകയും, ഈശ്വരഭജനത്തിനുള്ള അവസരമായ രാത്രിയിൽ വെളിയിൽ വരികയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ രാത്രിമുഴുവൻ ഭജന നടത്തുന്നു. മനുഷ്യൻ ഉറങ്ങി കിടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് അവൻ കോപാന്ധനാകുന്നു. മനുഷ്യൻ ഉണൎന്നു് ഈശ്വരഭജനം നടത്തേണ്ട ഈ അവസരത്തെപ്പററി അവൻ ഓൎക്കുന്നു. അതിനാൽ ആദ്യമായി മനുഷ്യൻെറ ചെവിയിൽ വന്നു പറയാൻ തുടങ്ങുന്നു. "സഹോദരാ! ഉണരു ഇതു് ഉറങ്ങാനുള്ള സമയമല്ല. സാമൎത്ഥ്യത്തോടെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്‌വാനുള്ള അവസരമാകുന്നു" പക്ഷെ മനുഷ്യൻ ഈ മുന്നറിയിപ്പിനെ ഗൌനിക്കാതെ വീണ്ടും ദീൎഘ നിദ്രയിൽ ലയിക്കുന്നു. അവൻ കോപാന്ധനായി മനുഷ്യൻെറ മുഖത്തും കൈകാലുകളിലും കടിയ്ക്കുന്നു. എന്നിട്ടും കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടു് കാലും കയ്യുമിട്ടടിച്ചു പിന്നെയും ഉറക്കത്തിൽ ലയിക്കുന്നു. നേരം വെളുക്കുമ്പോൾ രാത്രിയിലുറങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു പറഞ്ഞു് കൊതുകിനെ ശകാരിക്കുന്നു.

എല്ലാ മനുഷ്യരും 'ഭഗത്തജി' യേപ്പോലെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതല്ല. അല്ലെങ്കിൽ, എൻെറ പേർ കൊതുകെന്നാണെന്നും, കറുത്തവനും ചെറിയവനും ആയ എനിക്കു് ഉന്നതിയിലെത്തിയ മനുഷ്യരെ പരിഭ്രാന്തരും പരവശരും ആക്കിത്തീൎക്കാൻ കഴിയുമെന്നുമുള്ള സംഗതി നിങ്ങൾ ഓൎത്തു കൊള്ളുവിൻ.

അരുത.

(കെ. എൽ. എം)

നാം എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിച്ചു നട്ടുവളത്തേണ്ട ദിവ്യൗഷധമാണു അരുത. ഇതു് കടകരാജ്യത്തിലെ കാട്ടുചെടിയാണു്. കൊമ്പുമുറിച്ചു് നട്ടതുമുതൽ മൂന്നു വഷംവരെയാണു ഇതിൻെറ ആയുസ്സു്. അപ്പോഴേയ്ക്കും കൊമ്പുമുറിച്ചു് വേറെ പൂച്ചട്ടിയിൽ നടണം. മൂന്നു മാസംകൊണ്ടു് പുതു തളിരുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. വേനൽ കാലത്തു് പൂത്തുതളിത്തു് നില്ക്കുന്നതും വഷകാലത്തു് ഇലകൾ ചീഞ്ഞുപോകുന്നതുമാകുന്നു. ഇതിനു് മത്സ്യരസം ചേന്ന വളമോ വെള്ളമോ ശത്രുക്കളാണു്. ഋതുസ്ത്രീകളുടെ ഛായപോലും തട്ടാതെ സൂക്ഷിക്കണം. ചൊവ്വാഴ്ച വെള്ളിയാഴ്ച ഈ ദിവസങ്ങളിൽ (നശിഞ്ഞുപോകുന്നു എന്നുള്ള കാരണം പറയുന്നു) ചിലർ ഇതിനെ തൊടാറുപോലുമില്ല. ഇതിൻെറ ഗുണസഞ്ചയത്തെ വണ്ണിപ്പാനനന്തനാലും സാദ്ധ്യമല്ല.

പ്രയോഗങ്ങൾ.

ഇതിൻെറ ഇല നിത്യവും തിന്നുന്നതായാൽ ഉന്മേഷം, ബുദ്ധിശക്തി ഇവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും വയറുവേദന, ഉറക്കമില്ലായ്മ എന്നിവയെ പരിഹരിക്കുന്നതും വൃഷ്യവുമാണു്. ഇലതിന്നു് ഭോഗം ചെയ്യുന്നതായാൽ ശക്തിയും ആനന്ദവുമുണ്ടാകും. ഇല തിരുമ്മി മണപ്പിക്കുകയും തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ പുരട്ടുകയും ചെയ്താ ഛർദ്ദി വിരകോപം ഇവ ശമിക്കും. അപസ്മാരത്തിനും നന്നു്. ചെവിക്കുത്തിനു് മൂന്നു നാലുതുള്ളി ചെവിയിൽ നിറുത്തുക. തലവേദനയ്ക്കു് നീരു് പുരട്ടുക മണക്കുക. സ്ത്രീകൾക്കു് സുഖപ്രസവത്തിനു നാഭിയിൽ അരച്ചു പുരട്ടുക. ഇതിൻെറ നീരും മുന്തിരിവള്ളി നീരും കൂട്ടി ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന വെള്ളനിറങ്ങളിൽ പുരട്ടുക. മുറിവുണ്ടായി

രക്തം നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതരച്ചു മുറിവായിൽ പുരട്ടുക. ഉടൻ നില്ക്കും. വിഷശമനവുമാണു്. ഇതു് നട്ടിട്ടുള്ളിടത്തു് സപ്പ്ശല്യമുണ്ടാവുന്നതല്ല. മാന്ത്രികന്മാർ പ്രേതാപസ്മാര ബാധകൾക്കു് ഉറുക്കു കളിലാക്കി ധരിക്കുന്നതിനു് വേണ്ടി കൊട്ടുക്കാറുണ്ടു്. കൈകാൽ ശോഷിച്ചും സദാ കരച്ചിലോട്ടുകൂടി വയറുന്തിയിരിക്കുന്ന പക്കിദോഷമെന്നു പറയുന്ന ബാലോപദ്രവത്തിനു് ഇതിൻെറ ശാഖാ കഴുത്തിൽ ധരിക്കുകയും കിടക്കയിൽ വിതറുകയും ചെയ്യുക. താഴെ പറയുന്ന എണ്ണ ഉള്ളിലും സേവിക്കുക. അത്രുതച്ചെടിയും മഞ്ഞളും സമം അരച്ചു് പുരട്ടി കളിച്ചാൽ കുട്ടികൾക്കു് യാതൊരു കരപ്പനും വരുന്നതല്ല.

അത്രുതച്ചെടി സമൂലം നീരെടുത്തു് അതിൻെറ ഇല തന്നെ അരച്ചു് കലക്കി സമം നല്ലെണ്ണയോ ഉരുക്കുവെളിച്ചെണ്ണയോ ചേത്തു് കാച്ചി പാകത്തിലരിച്ചു് കുറഞ്ഞ മാത്രയിൽ സേവിക്കുകയും തേക്കുകയും ചെയ്താൽ ശിശുക്കൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഭൂതാവേശം താലുകണ്ടകം അതിസാരം ശൂല തമകം കാസം സന്നി പക്കിദോഷം മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങൾ ശമിക്കുന്നതാണു്. ഏഴു വയസ്സിനു് കീഴുള്ള കുട്ടികളിൽ മാത്രമേ കൂടുതൽ ഫലം കാണുന്നുള്ളൂ. പത്തു തുള്ളി ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ പൂണ്ണ മാത്രയാകുന്നു. നന്നായി വളരുന്ന ചെടിയിൽ ചില കാലങ്ങളിൽ ഒരു തരം പച്ചനിറത്തിലുള്ള ചെറിയ പുഴുക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിൻെറ ഇലകൾ തിന്നാണു് അവ ജീവിക്കുന്നതു്. ആദ്യം വളരെ ചെറുതരത്തിലും പിന്നീടു് ചെറുപയറോളം വലിപ്പത്തിൽ മാംസസമായി ഗുളികാകൃതിയിലും കാണും. അവയെ എടുത്തു് സൂക്ഷിക്കുക. ഈ ഗുളികകൾ ശിശുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സവ്വരോഗസംഹാരികളാകുന്നു. യുക്ത്യാനുപാനമായു് ഉപയോഗിക്കുക. ഈ ഗുളികകൾ എണ്ണയിലിട്ടു് വയ്ക്കുക ആ എണ്ണ മുറിവു് വ്രണം ഇവയ്ക്കു് ഏററവും നല്ലതാകുന്നു. ഈ ഏക മൂലിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ അനുഭവങ്ങൾ വൈദ്യസാരഥി വഴി അറിയാറാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

അസ്ഥിസ്രാവം.

(8-ാം ലക്കത്തിൽനിന്നും തുടർച്ച)

(വൈദ്യൻ, പി. രാമൻമേനോൻ പൊയ്യ.)

12-ാം വാല്യം 6-ാം ലക്കം സാരഥിയിൽ വൈദ്യകലാനിധി. എസ്സ്. രാമകൃഷ്ണവാര്യരവർകൾ "അസ്ഥിസ്രാവം" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനവും കണ്ടു.

11-ാം വാല്യം 7-ാം ലക്കം വൈദ്യസാരഥിയിൽ മി. വാര്യർ അസ്ഥിസ്രാവത്തെപ്പററി എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനത്തിൽ "ഉക്തമായതിൽ നിന്നും വ്യത്യാസമായി വരുന്നില്ലെന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ത്രിദോഷസിദ്ധാന്തം തന്നെ വിവരിയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു" എന്നെഴുതിയിരുന്നതു് ഗണനാഥസേനൻ സിദ്ധാന്തനിദാനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ "നഹീദാനീം പ്രായഃ സന്നിപാതജ്വരെ കോഠാനാം ശ്യാവരക്താനാം മണ്ഡലാനാം ച ദർശനംഭവതി" എന്നും മററും എഴുതിയിട്ടുള്ളതു് കണ്ടിട്ടാണെന്നു് വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നതും വായിച്ചു. എന്നാൽ സുശ്രുതത്തിൽ സന്നിപാതജ്വരലക്ഷണങ്ങളെ പറയുന്ന പ്രകരണത്തിൽ "കോഠാനാം ശ്യാവരക്താനാം മണ്ഡലാനാം ച ദർശനം" എന്ന പദ്യാർദ്ധം എഴുതിക്കാണുന്നില്ല. ആ ലക്ഷണം ഒരു സന്നിപാതജ്വരത്തിനും ഇതേവരെ കണ്ടിട്ടുമില്ല. ചരകത്തിൽ അങ്ങിനെ ഒരു പ്രക്ഷിപ്തപദ്യാർദ്ധം കണ്ടിട്ടു് അതു് ശരിയാണോ എന്നാലോചിയ്ക്കാതെ സംഗ്രഹത്തിലും അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിലും അപ്രകാരം തന്നെ എഴുതിച്ചേർത്തതാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥമാണിവിടെ വൈദ്യന്മാർ ധരിയ്ക്കേണ്ടതു്. ഇങ്ങനെ ചരകത്തിലും സുശ്രുതത്തിലും പ്രക്ഷിപ്തങ്ങളായ ചില പദ്യങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു് സംഗ്രഹത്തിലും അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിലും അപ്രകാരം തന്നെ എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നു് ഞാൻ 12-ാം വാല്യം 6-ാം ലക്കം

സാരഥിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു് മി. വാര്യർ കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. പക്ഷേ ചരകത്തിൽ തെററായ ചില ഭാഗങ്ങൾ കാണുന്നവ സുശ്രുതത്തിൽ തെററുകൂടാതെയും സുശ്രുതത്തിൽ തെററായ ചില ഭാഗങ്ങൾ കാണുന്നവ ചരകത്തിൽ തെററുകൂടാതെയും പ്രായേണ കാണുന്നുണ്ടെന്നു് ചരകസുശ്രുതങ്ങളെ മുഴുവനും സന്നിഷ്കൃഷ്ടം വായിച്ചിട്ടുള്ള ബുദ്ധിമാന്മാരായ വൈദ്യന്മാൎക്കറിയാം. ഗണനാഥസേനൻ ആലോചനയുള്ള ആളാണെങ്കിൽ സുശ്രുതത്തിലും "കോഠാനാം ശ്യാവരക്താനാം മണ്ഡലാനാം ച ദർശനം" എന്ന പദ്യാർദ്ധം കാണുന്നുണ്ടോ എന്നു് നോക്കാൻ സംഗതിയുണ്ടായിരുന്നു.

"ഉക്തമായതിൽനിന്നും വ്യത്യാസമായി വരുന്നില്ലെന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ത്രിദോഷസിദ്ധാന്തംതന്നെ വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു" എന്നെഴുതിയിട്ടുള്ള മി. വാര്യരുടെ അഭിപ്രായം ഉക്തമായതിൽനിന്നും വ്യത്യാസമായി വരുന്നുണ്ടു്. [സന്നിപാതജ്വരത്തിനു് കോഠമണ്ഡലങ്ങൾ കാണാതെ വരുന്നുണ്ടു്] എന്നു് വിചാരിച്ചാണു് തന്ത്രകാരന്മാർ ത്രിദോഷസിദ്ധാന്തം വിവരിച്ചതെന്നാണല്ലോ. പക്ഷേ ത്രിദോഷസിദ്ധാന്തം വിവരിച്ചാൽ സന്നിപാതജ്വരത്തിനു് കോഠമണ്ഡലങ്ങൾ കാണായ്കകൊണ്ടുള്ള ന്യൂനത തീരുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നു് മി. വാര്യർ പറഞ്ഞിട്ടില്ലതാനും. ഇപ്രകാരം പ്രലപിക്കുന്ന മി. വാര്യർ ഉക്തമായതിൽനിന്നും വ്യത്യാസമായി വരുന്നതുകൊണ്ടാണു് ധാതുസിദ്ധാന്തം വിവരിച്ചതെന്നും മലസിദ്ധാന്തം വിവരിച്ചതെന്നും കൂടി പറയുമെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്.

"ത്രിദോഷസിദ്ധാന്തം" എന്നു് പലരും എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നു് മി. വാര്യർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ എഴുതിയിട്ടുള്ളവരാരെല്ലാമാണെന്നന്വേഷിക്കാനും അതിന്റെ അൎത്ഥമെന്താണെന്നവരോടു ചോദിക്കാനും എനിക്കു് സാധിക്കുന്നതല്ല. "ത്രിദോഷസിദ്ധാന്തം" എന്നു് മി. വാര്യരെഴുതീട്ടുള്ളതിന്റെ അൎത്ഥമെന്താണെന്നു് മി. വാര്യൎക്കറിയാമെങ്കിൽ പറഞ്ഞാൽ

മതി. ലൌകികസിദ്ധാന്തമെന്നും താന്ത്രികസിദ്ധാന്തമെന്നും എഴുതീട്ടുള്ളവയുടെ അൎത്ഥം പ്രകൃതം നോക്കി വിവക്ഷാനുസാരേണ പറയേണ്ടതാകയാൽ അവയുടെ അൎത്ഥം ഇവിടെ പറയുന്നില്ല. പ്രായേണ അൎത്ഥങ്ങൾ അഭിധാവ്യാപാരഗമ്യങ്ങളാണെങ്കിലും ചില പ്രയോഗങ്ങളിലെ അൎത്ഥങ്ങൾ ലക്ഷണാവ്യാപാരഗമ്യങ്ങളാണെന്നു് താൎക്കികന്മാൎക്കറിയാം. "വൃഷ്ടിൎവ്വൎഷം തദ്വിഘാതെവഗ്രാഹാവഗ്രഹൌ സമൌ" എന്ന കോശപ്രകാരം അവഗ്രഹശബ്ദം വൎഷപ്രതിബന്ധവാചകമാണെങ്കിലും "പുരീഷംയസ്സൃകൃച്ഛ്രേണ കഠിനത്വാദ്വിമുഞ്ചതി. സഫലതം ലവണൈൎയ്യുക്തം നരോന്നാവഗ്രഹം പിബേൽ" എന്ന പ്രയോഗത്തിലെ അവഗ്രഹശബ്ദത്തിന്റെ അൎത്ഥം വൎഷപ്രതിബന്ധമെന്നല്ല ലക്ഷണയാ ഊൎദ്ധ്വഗതിപ്രതിബന്ധമെന്നാണെന്നു് ദോഷജ്ഞന്മാൎക്കറിയാവുന്നതാണെല്ലോ.

"സാഹിത്യശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തം" എന്നു് വല്ലവരും പറയാറുണ്ടെങ്കിൽ അതു ശരിയല്ല. സാഹിത്യമെന്നതു് കവിതയാണു്. അ സ്ഥിതിയ്ക്കു് സാഹിത്യശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തശബ്ദത്തിന്റെ അൎത്ഥം കവിതാശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തമെന്നാണു്. കവിതാ എന്നതു് ശാസ്ത്രമല്ലായ്കയാൽ സാഹിത്യശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തമെന്നുള്ള വാക്കു് അബദ്ധംതന്നെയാണു്. സാഹിത്യമെന്നതു് കവിതയാണെന്നു "സൎവ്വാലങ്കാരയുക്താം സരളപദയുതാം സാധുവൃത്താം സുവൎണ്ണാം സദ്ഭിസ്സംസ്തൂയമാനാം സരസസുഗുണയുതാം ലക്ഷിതാം ലക്ഷണാഢ്യാം — ഉദ്യദ്ഭൂഷാവിഭൂഷാമുപഗതവിനയാം ദ്യോതമാനാൎത്ഥരേഖാം കല്യാണീം ദേവഗൌരീപ്രിയ മമ കവിതാകന്യകാം ത്വം ഗൃഹാണ" എന്നുള്ള ശിവാനന്ദലഹരിയിലെ പദ്യത്തിലെ "കവിതാകന്യകാം" എന്നപദത്തെ 'കവിതാകന്യകാം സാഹിത്യകന്യകാം' എന്നു് വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നതു് കണ്ടിട്ടുള്ളവൎക്കറിയാം.

"സിദ്ധാന്തകൌമുദി" എന്ന പദത്തിന്റെ അൎത്ഥം സിദ്ധാന്തബോധിനിയായ കൌമുദി എന്നാണെന്നും ഇവിടെ

മദ്ധ്യമപദലോപിസമാസമാണെന്നും സിദ്ധാന്തശബ്ദ ത്തിന്റെ അർത്ഥം ഞാൻ മുൻ പറഞ്ഞതുതന്നെയാണെന്നും മി. വാര്യർ ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. "ലഘുസിദ്ധാന്തകൌമുദി" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഇനി ഞാൻ പറയാതെതന്നെ ധരിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. 'മേൽ പറഞ്ഞ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം കൂടി സമരസപ്പെടുത്തിക്കാണുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു' എന്നും മി. വാര്യർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സമരസപ്പെടുത്തുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം തുല്യരസപ്പെടുത്തുക എന്നാണല്ലോ. ഞാൻ സിദ്ധാന്തശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ രസം എന്താണെന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതെന്താണെന്നു മി. വാര്യർ പറഞ്ഞാൽ ആ രസത്തോടു് മി. വാര്യരുടെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥത്തിന്റെ രസം തുല്യമാക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു് ഞാൻ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാം.

'ഇനി ഈ സിദ്ധാന്തത്തെപ്പററി എനിക്കറിവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളടത്തോളം എഴുതാമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു' എന്നെഴുതിയിട്ടു് മി. വാര്യർ "സിദ്ധാന്തോ നാമ ബഹുപരീക്ഷാസംസിദ്ധഃ സഹേതുകോനിർണ്ണയഃ" എന്നും 'സിദ്ധാന്തോനാമയഃ പരീക്ഷകൈഃ ബഹുവിധം പരീക്ഷിത്വാ ഹേതുഭിഃ സാധയിത്വാസ്ഥാപ്യതെ നിർണ്ണയഃ' എന്നും എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. ഇവയിൽ ആദ്യം ഉദ്ധരിച്ച വാക്യം എന്തിലുള്ളതാണെന്നു് മി. വാര്യർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. രണ്ടാമതുദ്ധരിച്ച വാക്യം ചരകത്തിലുള്ളതാണു്. എന്നാൽ അതു് ചരകത്തിലെഴുതിയിട്ടുള്ളവിധമല്ല ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ചരകത്തിൽ കാണുന്ന ആ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം അതെഴുതിയിട്ടുള്ള ആൾക്കുംകൂടി മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. മി. വാര്യർക്കു ആ വാക്യത്തിന്റെയും അദ്ദേഹം ആദ്യം ഉദ്ധരിച്ച വാക്യത്തിന്റെയും അർത്ഥം മനസ്സിലായിട്ടില്ല. മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയുടെ അർത്ഥത്തെ ശരിയായി വിവരിയ്ക്കാൻ സംഗതിയുണ്ടാ യിരുന്നു. "സിദ്ധമായ അന്തം സിദ്ധാന്തം" എന്നെഴുതിയിട്ടു് സിദ്ധശബ്ദത്തിന്റെയും അന്തഃശബ്ദത്തിന്റെയും അർത്ഥങ്ങളെ

മി. വാര്യർ പറയാഞ്ഞതു് അവയുടെ അർത്ഥങ്ങൾ മനസ്സിലാവായ്കകൊണ്ടാണെന്നു് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സിദ്ധശബ്ദത്തിൻെറയും അന്തഃശബ്ദത്തിൻെറയും അർത്ഥങ്ങളെ പറയാതെ "അന്തം സിദ്ധമാകുക എന്നു് പറഞ്ഞാൽ" എന്നല്ല പറയേണ്ടതു്. അതു് ഉന്മത്തപ്രലാപമാകയാൽ അതിനെപ്പററി ഞാൻ ഒന്നും പറയണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നില്ല.

"രോഗകാരണത്തെപ്പററി പരിപൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമായ ഒരു പഠനം നടത്തി ഒടുവിൽ ത്രിദോഷങ്ങളാണു് രോഗഹേതുക്കളെന്നു് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിനെ സിദ്ധാന്തമായി സ്വീകരിയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. അതാണു് ത്രിദോഷസിദ്ധാന്തം" എന്നും മി. വാര്യർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പഠനമെന്നതു് പഠിക്കുക (പറയുക) എന്ന ക്രിയയാണെന്നു് "പഠവ്യക്തായാം വാചി" എന്നുള്ള ധാത്വർത്ഥം നോക്കിയാലറിയാം. "പരാശരസ്സ്വപഠതി" ഇത്യാദി പ്രയോഗം നോക്കിയാലും ഇതറിയാം. ഈ സ്ഥിതിയ്ക്കു് "രോഗകാരണത്തെപ്പററി പഠനം നടത്തുക എന്നതിൻെറ അർത്ഥം രോഗകാരണത്തെപ്പററി പറയലു് നടത്തുക എന്നാണല്ലോ. രോഗകാരണത്തെപ്പററി ആരാണു് പറയലു് നടത്തിയതെന്നും ആരോടാണു് പറയലു് നടത്തിയതെന്നും എന്താണു് പറഞ്ഞതെന്നും മി. വാര്യർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. രോഗഹേതുക്കൾ ത്രിദോഷങ്ങളാണെന്നു് ആരാലാണു് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതെന്നും അങ്ങിനെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിനെ സിദ്ധാന്തമായി ആർക്കാണു് സ്വീകരിയ്ക്കേണ്ടി വന്നതെന്നും പറയേണ്ടതായിരുന്നു. സിദ്ധാന്തശബ്ദത്തിൻെറ ശരിയായ പരിഭാഷ എഴുതാതെ "സിദ്ധാന്തമായി സ്വീകരിയ്ക്കേണ്ടിവന്നു" എന്നും മററും പ്രലപിക്കുന്ന മി. വാര്യരോടു് ഇനി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടാവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. "പരിപൂർണ്ണം" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം നിറഞ്ഞതു് എന്നും "സമഗ്രം" എന്നതിൻെറ അർത്ഥം സകലം എന്നും ആണെല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു് "രോഗകാരണത്തെപ്പററി പരിപൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമായ ഒരു പഠനം

നടത്തി" എന്നതിൻെറ അൎത്ഥം രോഗകാരണത്തെപ്പററി നിറഞ്ഞതും സംകലവുമായ ഒരു പറയല്ല് നടത്തി എന്നാണെല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള അബദ്ധങ്ങൾ മി. വാൎയ്യരുടെ ലേഖനത്തിൽ പല ദിക്കിലും കാണാവുണ്ടെന്നു് വായനക്കാൎക്കറിയാം "ത്രിദോഷസിദ്ധാന്തം" എന്നതിൻെറ ശരിയായ പരിഭാഷ മി. വാൎയ്യൎക്കു എഴുതുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ എഴുതിക്കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടു്.

പണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഗണിതശാസ്ത്രം ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗതിഭേദം കൊണ്ടിപ്പോൾ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി വാസ്തവമാണു്. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ സൂൎയ്യാദിഗ്രഹങ്ങൾക്കു് ഗുണദോഷഫലദാനത്തിൽ ശക്തികുറവുണ്ടാകുമെന്നു് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാരും ഇതേവരെ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടില്ല. സൂൎയ്യാദികൾ ഇഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ഗുണഫലത്തേയും അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ദോഷഫലത്തേയും പണ്ടത്തെപ്പോലെതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി അനുഭവവേദ്യവുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഗോളങ്ങൾക്കു് കാലപ്പഴക്കത്തിൽ ശക്തിക്കുറവു് വരുമെന്നുള്ള മി. വാൎയ്യരുടെ അഭിപ്രായം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു് യോജിക്കാത്തതാണെന്നിനിയെങ്കിലും മി. വാൎയ്യർ ധരിയ്ക്കേണ്ടതാണു്. സൂൎയ്യതേജസ്സിൻെറ ശക്തിക്കു് പണ്ടത്തേക്കാൾ ആധിക്യമുണ്ടെന്നു സൎവ്വസമ്മതമാണെല്ലോ. ഇതുകൊണ്ടു് ബാക്കി ഗോളങ്ങളുടെ ശക്തിക്കും ആധിക്യമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് വിചാരിയ്ക്കാനാണു് ന്യായം കാണുന്നതു്. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ ദശമൂലാദികൾക്കു് വാതഹരത്വാദികളിൽ ശക്തികുറയും. അതുകൊണ്ടു വൈദ്യശാസ്ത്രം കാലപ്പഴക്കത്തിൽ പരിഷ്കരിയ്ക്കേണ്ടിവരുമെന്നു് വൈദ്യതന്ത്രകാരന്മാരാരും പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. ദശമൂലാദികൾക്കു് വാതഹരത്വാദികളിൽ ലേശമെങ്കിലും ശക്തിക്ഷയം വന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതി വൈദ്യന്മാൎക്കറിയാവുന്നതാണു്. കരിമ്പിൻ നീരിനും ശൎക്കരക്കും മററുമുള്ള മാധുൎയ്യത്തിനു് പണ്ടത്തേക്കാൾ കുറവു് വന്നിട്ടില്ലെന്നു് രസജ്ഞന്മാൎക്കൊക്കെ അറിയാവുന്നതാണു്.

"പക്ഷെ അങ്ങിനെ പരിശോധിക്കാതെ അനുമാനം കൊണ്ടുതന്നെ കുറവായിട്ടുവരുവാനെ കാൎയ്യമുള്ളു എന്നു നമുക്കറിയാം". എന്നും മി. വാൎയ്യർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ശേമൂലത്തിൽ കാലപ്പഴക്കം നിമിത്തം വാതഹരത്വശക്തിക്കു് കുറവു വരുമെന്നു് അനുമാനിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നു് എനിയ്ക്കറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. പരാൎത്ഥാനുമാനത്തിനു് വേണ്ടതായ ആ പഞ്ചാവയവവാക്യം എഴുതിക്കാണൊനാഗ്രഹിക്കുന്നു. "കാൎയ്യമുള്ളു'' എന്നെഴുതീട്ടുള്ള ദിക്കിൽ "കാരണമുള്ളു" എന്നാണെഴുതേണ്ടതെന്നു് മി. വാൎയ്യൎക്കു് മനസ്സിലാവാഞ്ഞതു് കാൎയ്യകാരണങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ബുദ്ധിയില്ലായ്കകൊണ്ടുതന്നെയാണെന്നു് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മി. വാൎയ്യർ സംഗ്രഹത്തിലെ ഋതുചൎയ്യാദ്ധ്യായത്തിൽ ആദ്യം എഴുതീട്ടുള്ളതായ "കാലോഹിനാമ'' ഇത്യാദിയായ വാക്യത്തെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടു് "എന്നുള്ള സംഗ്രഹവാക്യം മാത്രം മതി കാലപരിണാമത്തിൽ സകലതിനും മാററം വരുമെന്നു് അറിയുവാൻ. അതിൽ ഋതു രസം വീൎയ്യം മുതലായവയുടെ വ്യാപൽസമ്പത്തുകൾക്കും ഹേതു കാലമാണെന്നുകാണാം. അപ്പോൾ ശേമൂലത്തിൻെറയോ കരിമ്പിൻ നീരിൻെറയോ ഒഴിച്ചു് ബാക്കിയുള്ളതുകളുടെയെന്നു് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഓൎമ്മിയ്ക്കണം" എന്നു് പറഞ്ഞിട്ടു് പിന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അബദ്ധങ്ങളെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. സംഗ്രഹത്തിലെ ആ വാക്യത്തിൽ ''കാരണത്വം" എന്നതിൻെറ ശേഷം കാണുന്ന "പ്രത്യയതാം" എന്ന പദം അവിടെ ആവശ്യമില്ലാത്തതാണെന്നു് മി. വാൎയ്യൎക്കു് മനസ്സിലായിട്ടില്ല. ''ഋതു രസം വീൎയ്യം മുതലായവയുടെ വ്യാപൽസമ്പത്തുകൾക്കും'' എന്നെഴുതീട്ടുള്ള മി. വാൎയ്യർ ഋതുവിനും വ്യാപത്സമ്പത്തുകളുണ്ടെന്നാണു് ധരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതെന്നു് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പക്ഷെ ഋതുവിനു് വ്യാപത്സമ്പത്തുകൾ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുന്നതല്ലെന്നു് പണ്ഡിതന്മാൎക്കറിയാം.

എന്നാൽ അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിലെ ഋതുചര്യാദ്ധ്യായത്തിലും ഋതുക്കളിൽ രസവീര്യദോഷദേഹബലത്തിനു് വ്യാപൽസമ്പത്തുകൾ സംഭവിക്കുമെന്നു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ശിശിരാദികളായ മൂന്നു് ഋതുക്കളിൽ ആദാനകാലത്വം നിമിത്തം രൂക്ഷങ്ങളായ തിക്തകഷായകടുരസങ്ങളുടെ ബലത്തിനു് സമ്പത്തു് സംഭവിക്കുമെന്നു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു സ്നിഗ്ദ്ധങ്ങളായ സ്വാദ്വമ്ലലവണരസങ്ങളുടെ ബലത്തിനു വ്യാപത്തു സംഭവിക്കുമെന്നു് ഊഹിക്കാം. മേല്പറഞ്ഞ ഋതുക്കളിൽ അത്യർത്ഥതീക്ഷ്ണോഷ്ണരൂക്ഷന്മാരായ ആദിത്യപവനന്മാർ ഭൂവിന്റെ സൌമ്യങ്ങളായ ഗുണങ്ങളെ ക്ഷയിപ്പിക്കുമെന്നു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഉഷ്ണവീര്യത്തിന്റെ ബലത്തിനു് സമ്പത്തു് സംഭവിക്കുമെന്നും ശീതവീര്യത്തിന്റെ ബലത്തിനു് വ്യാപത്തു് സംഭവിക്കുമെന്നും ധരിയ്ക്കാം. അതുപോലെ "ചയപ്രകോപപ്രശമാ വായോർഗ്രീഷ്മാദിഷു ത്രിഷു—വർഷാദിഷു തു പിത്തസ്യ ശ്ലേഷ്മണഃ ശിശിരാദിഷു" എന്ന പദ്യം കൊണ്ടു് ഋതുക്കളിൽ ദോഷങ്ങളുടെ ബലത്തിനു് സമ്പത്തും വ്യാപത്തും സംഭവിക്കുമെന്നും "ശീതെഽഗ്ര്യം വൃഷ്ടിഘർമ്മെഽല്പം ബലം" എന്ന വചനം കൊണ്ടു് ഋതുക്കളിൽ ദേഹത്തിന്റെ ബലത്തിനും സമ്പത്തും വ്യാപത്തും സംഭവിക്കുമെന്നും അഷ്ടാംഗഹൃദയകാരൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഋതുക്കളിൽ ദശമൂലേക്ഷുരസങ്ങളിലെ രസവീര്യാദികളുടെ ബലത്തിനും വ്യാപത്തുകൾ സംഭവിക്കുമെന്നു് ഞാൻ നിശ്ശങ്കമ്പം സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ ദശമൂലേക്ഷുരസങ്ങളിലെ രസവീര്യാദികൾക്കു് വ്യാപത്സമ്പത്തുകൾ ഗണിതശാസ്ത്രം പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതായ ഇക്കാലത്തിൽ വന്നതല്ല, സൃഷ്ടിതുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ ഋതുക്കളിൽ ഈ പറഞ്ഞവയെല്ലാം വ്യാപത്സമ്പത്തുകൾ സംഭവിയ്ക്കാറുണ്ടെന്നു് മി. വാര്യർ ധരിയ്ക്കാഞ്ഞതു് ബുദ്ധിയില്ലായ്ക കൊണ്ടാണെന്നു് പണ്ഡിതന്മാക്കറിയാം. ഋതുക്കളിൽ രസാദികളുടെ ബലത്തിനു് വ്യാപത്തുമാത്രമല്ല സമ്പത്തും സംഭവിയ്ക്കുമെന്നു് മി. വാര്യർ

സംഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിച്ചതായ ആ വാക്യത്തിന്റെ അൎത്ഥം ധരിച്ചിട്ടുള്ളവൎക്കറിയാം. അതുകൊണ്ടു് ആ സംഗ്രഹവാക്യം ഉദ്ധരിച്ചാൽ ദശമൂഢലക്ഷ്യരസങ്ങളിലെ രസാദികൾക്കു് വ്യാപത്തുമാത്രമേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു തെളിയുന്നതല്ലെന്നു അദ്ദേഹം ധരിയ്ക്കാഞ്ഞതിൽ അത്യത്ഭുതം തോന്നുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള മി. വാറ്യർ വാദിയ്ക്കാതിരുന്നാൽ എനിയ്ക്കു അദ്ദേഹം പറയുന്നതു തെറ്റാണെന്നു സാധിയ്ക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാതെയും കടലാസ്സുകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്താതെയും കഴിക്കാമായിരുന്നു.

വിഷയവിവരം.

VAIDYA SARATHY.

Regd. No. M. 3579 & T. 102. *January 1947.*

Printed and Published by C. G. Govinda Pillay at the Vaidya Sarathy Press, Kottayam.